

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Germanica

Châteillon, Sébastien

[S.l.], 1558

Capvt VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54866](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54866)

T H E O L O G I A

Col. 1. c. homo, efficitur, vt sit hæc præclariffi-
 ma, clariffimaq; scientia, quæ in ho-
 mine effe poffit: nec non præclariffi-
 ma, clariffimaq; charitas, atq; cupidi-
 tas. Causa eft hæc: Omnia funt folius
 Dei. Melius eft, & præclarius, vt funt
 Dei, quàm creaturæ, Vt autem ego
 mihi aliquid boni vendicem, ex eo
 fit, quòd ego id effe meum, aut me id
 effe opinor. Si fciretur à me veritas,
 fciretur etiam me illud non effe, aut
 illud non effe meum, neq; à me & fi-
 milia. Ita fieret, vt concideret illa ar-
 rogatio. Præftat, vt Deus, aut quod
 Dei eft, quoad eius fieri potelt, fcia-
 tur, ametur, laudetur, & honoretur,
 vtq; homo putet fe laudare, aut ama-
 re Deum: quàm vt Deus non laude-
 tur, ametur, honoretur, et fciaur. Nã
 vbi opinio, & infcitia, in fcientiam,
 cognitioneq; veritatis mutatur, con-
 cidit arrogatio: fic enim dicit homo:
 En miser ego & ftultus, opinabar
 ego me id effe: atqui id verè Deus &
 eft, & erat.

*Homi-
 nis vita
 quo pa-
 eto com
 ponēda.*

C A P V T V I.

Dicit Boëtius: Quòd optimum
 nō amamus, id fit vitio, & verè
 dixit. Deberet, quod optimū eft, ma-
 ximè

ximè amari: atq; in hoc amore, non deberet vlla haberi ratio utilitatis, aut incōmodi, compendij, aut detrimētī, lucri, aut iacturæ, honoris aut dedecoris, laudis aut vituperationis, aut vllius harum rerum, sed quod est ipsa veritate præclarissimum atq; optimū, idē deberet esse charissimum idq; nullam aliam ob causam, quàm quia optimū est, & præclarissimum.

Secundum id posset homo vitam suam, & externè, & internè componere. Externè, quia inter res conditas aliud alio melius est, prout æternū bonum in alio magis aut minùs effulget, agitq;, quàm in alio. In quo igitur sempiternum illud bonū maximè effulget, elucet, agit, cognoscitur, & suspicitur: id inter creaturas etiam præstantissimum est: itemq; in quo minùs, id etiam minùs bonum est.

Cū igitur homo cum creaturis rem habeat, eisq; vtatur, & earum discrimen norit, debet optimā quanq; rem habere charissimā eiq; adhærere, et eise adunare, et maximè ijs, quæ Deo tribuuntur, tāquam ei propria, eiusque sunt: qualia sunt bonum,
verum

T H E O L O G I A

verum, pax, amor, iustitia, & similia. Secundum hæc externum hominem vitam instituere oportet, omniaq; his contraria contemnere & fugere. Verum si internus homo saltu quasi transfiliat ad id, quod perfectum est, inuenietur ac sentietur id, quod perfectum est, esse immense, infinite, & innumeratè præclarior atq; melius, quàm quicquid imperfectum & ex parte est: itemq; æternum, quàm caducū: & fontem atq; originē, quàm omnia, quæ inde fluunt, aut fluere possunt. Atq; ita, quod imperfectum & ex parte est, displicebit atq; abolebitur. Hoc animaduerte, vt, quod præclarissimū & optimum est, idem sit et charissimum, necesse est, vt hoc fiat.

C A P. V I I.

*Christi
duo oculi.*

Considerandum est, quod legitur, & dicitur, animam Christi habuisse duos oculos: vnū dextrum, alterū sinistrum. Principiò quando creata fuit, cōuertit se dexter oculus ad æternitatē ac diuinitatem: ibiq; in perfecta contemplatione, & vsu diuinę nature, diuinęq; perfectionis stetit immobilis, mansitq; immotus &